

gerd, of de geur van vleesch heeft hen bereikt; duivelen worden het. Kaas teekende den wilden Sumatra-tijger. Een ware verhuizing heeft in zijn spierstelsel plaats. Terwijl het voorlijf opbolt, slinkt het achterlijf: geweldige spanning; het dier wordt een monster, zijn organisme schaart zich om zijn eigen muil. Zoo heeft Kaas het gezien, zoo toont hij ons het roofdier.

Wat Kaas eens zijn zal, valt moeilijk te zeggen. Deze tentoonstelling opent vele verschieten. Zeker een uitbeelders van de dierlijke schoonheid en de passie van het dierenleven; misschien een vertolker van de rust in het menschenleven.

SIEGFR. v. P.

THOLEN IN DEN KUNSTHANDEL C. M. VAN GOGH TE AMSTERDAM.

Temidden van de verschillende, elkaar beïnvloedende stroomingen in het breede vaarwater onzer neo-moderne schilderkunst, behoudt Tholen nog steeds, onaandoenlijk voor de woeling om hem heen, zijn eigen koers en doel. Zijn arbeid, waarin, reeds sinds een lange reeks van jaren, al de moeilijkheden en geheimen der techniek volkomen overwonnen zijn, handhaaft, ondanks „modes” en „rages” en de wisselvalligheid der publieke waardeering, zijn rechtmatige plaats en waarde. Het bewaart zijn aanzien en zijn naam als alles wat onaantastbaar echt is, onmiskenbaar zuiver, overtuigend oprecht en van onloochenbaar fijne, maar ingetogen natuur.

In den Amsterdamschen kunsthandel van Gogh — die immer blijik gegeven heeft, naast Breitner, waarin hij zich in zekeren zin „specialiseerde”, ook Tholen op zijn rechte waarde te schatten — wordt thans een beperkte, maar niet onbelangrijke tentoonstelling van werk van laatstgenoemde gehouden, uit schilderijen en teekeningen bestaande.

Uit vroegeren tijd herkent men o.a. een Meisjesportret (van omstreeks 30 jaren geleden), dat hun, die 't soms nog steeds niet weten mochten, aantoonst, welk een smaakvol, gevoelig en begaafd schilder van portretten, en inzonderheid van kinderbeeltenissen, Tholen is. Hoe heerlijk gaaf, blank en zuiver is de schildering van dit meisjesgezichtje! Welk een parelreine kinderlijkheid in de uitdrukking van dit blondharig kopje met de blauwe onschuld-oogen, de blank-blozige, mollige ronding der wangen! Hoe teeder-rose kleuren deze tegenover het warmere, sterkere, maar toch smeuge bessenrood van het jurkje!

Een ouden bekende ontmoet men ook in een schilderij, tijdens de viering van de Kroningsfeesten te Scheveningen ontstaan. Het fleurig en kleurig gewemel van de vroolijk wapperende vlaggen klinkt „fortissimo” op tusschen de grauwe wolkenlucht van een winderigen regendag en de donkere, dichte menschenvolte op straat.

Merkwaardig is, uit Tholen's laatsten tijd (Juli 1925), een breed